

Loven. Derfor kan jeg heller ikke paa nogen Maade forstaa, hvorledes Finanzministeren kan henvise mig til den foreløbige Lov af 1ste April 1885 for der at finde Begrænsningen. Naar den høie Regjering tager 100,000 Kr. til Kjøbenhavns Befæstning paa forventet Tillægsbevilling, saa har jeg nogen Ret i min Betragtning, naar jeg tror, at Regjeringen burde tage 100,000 Kr. til Arbejderne, naar der var Nød. Skulde jeg tage feil i min Betragtning, vil jeg kun sige, at Begrænsningen maa vistnok være der, hvor Regjeringen ikke længere tjener sig selv og sine Venner, men hvor der er Tale om at hjælpe dem, der staa udenfor Væmnerne, og hjælpe de Arbejdere, som vare i Nød. Jeg vil altsaa kun gjøre den Bemærkning til Regjeringen, at denne Henvi- sning er mig ikke tilstrækkelig, og jeg føler mig derfor ikke forpligtet til at give noget direkte Svar paa det Spørgsmaal, Mini- sterens stillede til mig i Gaar. En ene- ste Bemærkning skal jeg endnu tillade mig at gjøre, og det er, at, saa vidt jeg kunde høre — og jeg tror ikke, jeg misforstod Finanz- ministeren — mener Finanzministeren, at det vilde være urimeligt og urigtigt af os at fastholde, at der skulde tilflyde Arbejderne direkte Understøttelse; det havde det andet Thing saa ofte nægtet, saa det vilde være urigtigt at fastholde det nu fra dette Things Side. Jeg skal sige til Regjeringen, at saa vilde det jo være lige saa urigtigt at for- lange af os, at vi skulde bevilge disse Ar- bejder paa det forelagte Lovforslag, som vi ved Finanzlovsforslaget for 1886—87 have forkastet. Jeg synes, den ene Ubillighed maa være ligesaa stor som den anden, og jeg mener altsaa, at fordi Landsthinget gjentagende har forkastet den direkte Træden til med Statsunderstøttelse til Arbejdere, er der ingen Grund for os til ikke at vedblive at fastholde det.

Ordføreren (Tauber): Jeg skal paa dette Standpunkt af Forhandlingerne fatte mig kort. Jeg tror ikke, der er Meget at sige. Til det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) vil jeg kun sige, at den Ud- talelse, han fremkom med, stemmer fuldstæn- dig med, hvad der staa i vor Betænkning. Han sagde baade at det var ønskeligt at faae Lovforslaget indskrænket til Udgangen af Januar Maaned, og udtalte tillige, hvad der ogsaa staa i Betænkningen, at man da vilde kunne benytte denne Frist til at tage yderligere Forholdsregler og Overveielser. Det er altsaa det Samme, som vi have sagt i vor Betænkning. Det forholder sig ganske rigtig, som det ærede Medlem sagde,

at jeg har opfordret ham til at stille For- slag i den Retning. Hvis det havde kommet til at gaa ud paa 25 Dre i Stedet for 35 Dre, vilde det ikke have forhindret dette Thing i at vedtage dette Forslag for Januar Maa- ned, selvfølgelig under Forbehold af yderli- gere Forholdsregler; og var et saadant For- slag fremkommet fra Høires Side i Udvalget, vilde der heller ikke have været nogen Hin- dring for os i at vedtage dette for Januar Maaned under Forbehold af videre For- holdsregler. Vi have altsaa fuldstændig stil- let os paa det Standpunkt, som det ærede Medlem antydede, og han har derfor ikke Mærslag til at sige, at der ikke efter det For- slag, som nu er fremkommet, skulde være en lignende Opfordring til at stemme derfor fra Høires Side som efter hans eget Forslag. Nei, der reistes udtrykkelig principiel Mod- stand derimod, og det gjorde det umuligt at forhandle derom. Naar den høitærede Mi- nister yttrede, at han var saa fuldstændig entig i de almindelige Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem fra Middel- fart (Monrad), undrer det mig, at han i de mange Aar, vi have haft med ham at gjøre her, ikke har lagt dette for Dagen i Gjær- ning, at han er villig til at komme i Møde og lempe sine principielle Standpunkter efter dem, som her gjøres gjældende. Han har i de Lovforslag, som her har ligget for, og i Lovforslag beslægtede med disse saa vel som i en utallig Række af andre Lovforslag stillet sig principielt paa det Standpunkt, som han oprindelig havde indtaget, og ikke taget en Smule Henhyn til, om vi have andre Prin- ciper. Derfor er der ikke kommet Noget ud deraf. Det vilde være meget hensigtsmæs- sigere, om den høitærede Minister vilde lade Gjærning følge paa Ord, men jeg tror, det er for sildigt at vente Sligt og endog saa at ønske det af det nuværende Ministerium, men vi have netop vist Imødelommenhed mod de Principer, som fremkom fra anden Side, og naar nu den høitærede Finanzmi- nister til det ærede Medlem fra Middel- fart siger, at han ikke indser, hvorledes denne Sag skulde kunne bringes frem, at det er formelt umuligt, har den meget ærede Mini- ster ganske Ret i, at det er formelt umuligt at vise Sagen tilbage til Fællesudvalget. Det vide vel Alle: formelt maa denne Sag være afsluttet fra dette Things Side saavel som ogsaa fra det andet Things paa Grund- lag af de Indstillinger, der foreligge; det er sikkert, men skulde der være en Tilbøielighed, en Billighed fra den høitærede Ministers Side til at komme det ærede Medlem fra Middel- fart imøde, havde den høitærede Minister selvfølgelig behudet, at han Dagen efter, at